

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 6 frt — kr.
 Félévre . . . 3 „ „
 Negyedévre . . . 1 „ 50 „
 Egy hóra . . . — „ 50 „
 Egyes szám ára 8 kr.

Kiadóhivatal:
 PÉCSSETT, Széchenyi-tér 12-ik szám
 (Nadosy-fele ház)
 hová az előfizetések és a lap
 szétküldésére vonatkozó föl-
 jalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: **szerdán és szombaton.**

Szerkesztői iroda:
 PÉCSSETT, Széchenyi-tér 12-ik szám,
 hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény
 intézendő.
 —
 Kéziratok vissza nem adnak.
 —
Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek föl.
 Előfizetések költségüknek meg-
 valamennyi könyvkereske-
 désben.

Egyes számok kaphatók:

Weidinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Engel Lajos (fő-utca), Hochrein József és fia (Széchenyi-tér) Böhm Manó (fő-utca), papir- és könyvkereskedésükben
 Minden ezen helyeken előfizetések is elfogadhatók.

A vasárnapi munkaszünet.

Baross Gábor kereskedelmi miniszter szombaton terjesztette be az országgyűlés elé „az ipari munkának vasárnapi szüneteléséről” szóló törvényjavaslatot. A törvényjavaslat 8 szakaszt foglal magában és így hangzik:

1. §. Vasárnapokon a magyar szent korona országainak területén az ipari munkának szünetelnie kell.

Kivételt képez az üzleti helyiségek és berendezések tisztán tartásához és helyreállításához szükséges munka.

2. §. Az ipari munkának szünetelése legkésőbb vasárnap reggeli 6 óraker kezdődik és megkezdésétől számítandó 24 óráig tart.

3. §. A kereskedelmi miniszter felhatalmazatik, hogy saját hatáskörében rendeleti uton határozza meg azokat az iparmekket, melyeknél azért, mert az üzem felbeszakítása lehetetlen, vagy a folytonos üzemben tartást a fogyasztó közönség, vagy a közforgalom igényei, vagy valamely hirtelen felmerülő szükséglet miatt megkövetelik, az iparmunka vasárnap is végezhető lesz. E rendelet megállapításánál a belügyi és földmívelési miniszterekkel, Horvát-Szlavonországra nézve a horvát-szlavon-dalmátországi bánnal egyetértéssel jár el.

4. §. Azoknál az iparmekknél, melyeknél az ipari munka az előző pont szerint vasárnapokon is végezhető lesz, köteles az illető iparmű az ily munkánál

alkalmazott munkások olyatén főlváltásáról gondoskodni, hogy a munkások legalább minden hóban egy teljes, vagy minden két hétben egy fél vasárnapon munkaszünetet élvezzenek.

5. §. A bányászati és kohászati üzemekre, az állami pénzverdére, valamint az állami egységűségekre és az azokkal összekötött vállalatokra nézve a kivételesen vasárnapokon is végezhető munka engedélyezése s illetőleg rendeleti uton való szabályozása iránt a jelen törvény 3. és 4. §-aiban foglalt elvek alapján a pénzügyminiszter intézkedik.

6. §. A ki az 1., 2. és 4. §-okban foglalt határozatokat megszegi, kihágást követ el és 10 frttól 300 frtig terjedhető pénzbüntetéssel büntethető.

E kihágás a közigazgatási hatóságoknak (1880. XXXVII. t. cz. 41. §.), Horvát-Szlavon országokban az ott érvényben levő határozatok szerint illetékes hatóságoknak hatáskörébe utaltatik.

7. §. Az 1868. LIII. t. cz. 19. §-ának második bekezdése és kapcsolatosan ezzel az 1879. XL. t. cz. 52. §-ának rendelkezése továbbra is érvényben marad.

A jelen törvény hatálya alá tartozó esetek (6. §.) csakis e törvény határozatai és abban megjelölt hatóságok által bírálandók meg és büntetendők.

Abban az esetben is, ha valamely cselekmény úgy e törvény 6. §-ának, valamint az 1879. XL. t. cz. 52. §-ának határozatai szerint is büntetendő: az eljárásra

ugyancsak a jelen törvény 6. §-ában megjelölt hatóságok az illetékesek.

8. §. A jelen törvény a törvénytarban való megjelenése napjától számítandó két hóra lép életbe és végrehajtásával a kereskedelemügyi és a pénzügyi miniszter, Horvát-Szlavonországot területére nézve Horvát-Szlavon-Dalmátországot bánja bizatik meg.

Budapest, 1890. évi május 15.

Baross Gábor,

kereskedelmügyi m. kir. miniszter.

A megokolásból közöljük az alábbi részletet, melyben különösen fontos elvi kijelentéseket találunk:

„Hazánkban ipari viszonyaink kevésbé fejlődött volta daczára, már is érezhető itt-ott a törvényrendezés hiánya, mert a vállalkozási szellem néhol már is az emberi munkaerőben fekvő tőkének veszélyeztetésével és állandékának kockáztatásával használja ki az emberi munkaerőt. De eltekintve ettől, az a körülmény, hogy némely egész nagy társadalmi cétegeket érintő kérdés nálunk még magasabb hullámokat nem vetett, hogy ki egyenlithetetlenek látszó ellentétek a munkaadó és a munkás, az iparos vagy vállalkozó és segédmunkásai között nálunk még nem merültek föl, vagy legalább is nem oly mérvben, mely a bajoknak válságos jellegét tüntetné föl, még nem elég ok arra, hogy azoknak rendezése és helyes vezéreszmék alapján való szabályo-

A „Pécsi Figyelő” tárczája.

Pipiske kisasszony.

Írta: Kugler Nándor.

Kisded városkában, szőke folyó mentén, régi stylumban épült házban latta meg először a nap világát. Gyengéd kezek ápolása mellett, nyájias, jó emberek környezetében élte boldog gyermekkorát, örömteli ifjúságát, mindaddig, míg rokonai, barátai azon vették magukat észre, hogy nagy lányya és a mi annál sokkal több, szép lányya lett.

S milyen szép!

Karesudad, lenge termettű, tojásdad, baracszin arczszal, sötét hullámos hajjal; nagy végtelen mély s mégis tiszta őzike szemekkel, a melyek haragudni mintha sohasem tudtak volna. Pici, fitos orroeskával, fényes gyöngy-alaku fogsorral.

Hat a szája, az a parányi piros eperpár, a mely olyan esacska, olyan édesen tudott nevetni, csevegni, akarszak egy csiesergő kis madár.

Szóval, mint egy aranyos, kicsiny — pipiske. Olyan volt. Én tudom azt, mert szem-

közt laktunk vele — és mert daczára tizenhat éves koromnak, titkos imádója voltam. Minden szabad időmet ott töltöttem nála. Órák hosszáig ögyelegtem mellette, körülötte, lesve, hogy a himző mintáját leejtse, vagy a pamutja összekuszálódjék, hogy aztán én, neki segíteni akarván, zavaromban annál jobban összekuszáljam.

Szerettem ezt a szép leányt egy tizenhat éves, ébredni kezdő szív gazdag szerelmével, mely imádata tárgyának oltárt emel a szívben, melynek vágya tovább nem terjed, mint látni, csodálni, bámulni őt, és melynek vágyai netovábbja, ha néha kezét szorithatja meg.

Ott ültem mellette hallgatagon, figyelve fecsegésére és bámultam szűzies természetét, tiszta vonásait, mosolygó szeméit és nem vágytam soha többre. Azt hívém, boldogságom örökkévaló, mert soká zavartalan volt; azt hívém, hogy Pipiske csak mindig mellettem fog mesélni, nekem fog mosolyogni s velem fog néha néha durezaskodni.

Azt hittem.

Az idő jött, az idő ment s ketten álltunk mellette. Vétélytársam akadt, veszélyes.

A neve Leander. Elegans, szép férfi; izmos, erőteljes, ügyes, kerekded mozdulatokkal.

Én az első pillanattól kezdve gyűlöltem ezt a delyez, szép ifjút; gyűlöltem egy tizenhat éves szerelmes szív erejével, melynek eszményét készül elrabolni és — csodáltam is egyuttal.

Ah, olyan igazően tudott sötét szemével nézni, olyan elbűvölő, fülbemászó hangja volt, s ha tűzbe jött, szemei mintha lángoltak volna, hangja elragadott és én elfeledtem, hogy ellenségem, vetélytársam.

Elvarázsolt engem, el a kedves Pipiskét is. Szegény, szegény Pipiske.

Hiába kértem, könyörgtem neki: kerresse el azt a gonosz szép férfit, s legteljebb parányi kis kacsóival megfenyegetett.

— Nem szabad félték enykedni. — Mondá pajzán, vidor mosolyal. És én e mosoly látására elvedegtem mindig elfelejtettem, csak őt láttam, a kedves, szép Pipiskét.

Egy délután nagyon hallgatagnak találtem. De azért nem volt szomorú. Szemei olyan különös fényben ragyogtak és a mikor azt hitte, hogy nem figyelek rá, kezeckéit önfeláldozó ölébe nyugtatta, szeliden, boldogau mosolygott.

Egyszerre aztán fölugrott, a nyakamra borult — én a menyországot véltem a karjaim

zása elodázandó lenne. Sőt ellenkezőleg, ama meggyőződésnek adok kifejezést, hogy idejekorán és helyes alakokban való rendezés által lehet elejét venni annak, hogy nem egy szociális kérdés, mely némely államokban immár állandó bajok és veszélyek kuffortársát képezi, nálunk mélyebb gyökeret verjen s hogy bizonyos kérdéseknek rendezése és megoldása sokkal könnyebb akkor, a mikor azok még nagyobb érdeket nem érintenek és mikor a rendezés végrehajtása még válságokat nem okoz, hanem csak a természetszerű fejlődés útjait jelöli meg.

E kérdés egyébként már régebben foglalkoztatta a magyar törvényhozást is. Eltekintve az ügynek korábbi stádiumától, már az 1884. évi április hó 21-én hozott határozatával utasította volt a képviselőház a kormányt, hogy „tekintettel arra, miszerint a vasárnapi munkaszünet úgy a testi erő fontartására, mint a szellem fejlesztésére, a vallásérkölcsei érzések ápolására s a családi élet kötelekének szilárdítására szükséges, terjeszteszen a kormány a vasárnapi munkaszünet iránt törvényjavaslatot a ház elé.”

„Társzám folyó évi költségvetésének tárgyalása alkalmával pedig a t. képviselőháznak január hó 14-én tartott ülésében kijelenttem, hogy a vasárnapi munkaszünet kérdésével részletesen foglalkozni kívánok s hogy a mennyiben törvényhozási előterjesztés szükséges lenne, azt is meg fogom tenni. A t. ház korábbi határozatának és imént jeltett ígéretnekm kívánok tehát eleget tenni, midőn ez ipari munkának a vasárnapi szünetelésről szóló törvényjavaslatot tisztelettel előterjesztem.”

A mi már most magát a törvényjavaslatot illeti: az két tekintetben igen csonka. Először, mert csak az ipari munkának szünetelésére vonatkozik, a mi sok tekintetben egyoldalú, mert a gazdasági, kereskedelmi és a hivatali munka is megkívánja a heted napi szünetet s visszaélések mindenütt fordulnak elő a mai világban, a hol a vallási tekintet nem véteik figyelembe úgy, mint azelőtt. A pap prédikálhat; azért, a ki dolgozni akar vasárnap, nem hagyja abba a munkát. S külö-

nösen az állam, mint a törvényjavaslat bizonyítja, magára nézve legkevésbé hajlandó a vasárnapi munkaszünetet kötelezően kimondani, nem csupán, hogy a hivatalokra a javaslat nem vonatkozik: nem csupán, hogy a vasutakat a szabály alól kiveszi: de a bányászatot s az állami monopóliumokat sem foglalja magában, szóval az állam nem köteles megtartani a törvényt, melyet alattvalóinak szab.

Egy másik nevezetes tulajdonsága e javaslatnak, hogy az voltaképen nem oldja meg a kérdést s pozitív határozatokat nem tartalmaz, hanem általános fölhatalmazást ad a kereskedelmi miniszternek, hogy rendeleti uton határozza meg amaz iparágakat, melyekben a vasárnapi munka tiltatik és azokat, melyekben egészben és részben jövőre is végezhető lesz. Ebből senki iparos meg nem tudhassa, hogy neki szabad-e és mily feltételek alatt vasárnap dolgozni, vagy dolgoztatni; azt majd később olvashatja a miniszteri rendeletben. S ha a miniszternek tetszik, kibocsáthat oly rendeleteket, melyekkel az egész törvény illuzióriussá tétetik, vagyis általánosan eltiltott vasárnapi munka rendeleti dispensációval mindenkinek megengedtik; teheti ellenkezőleg a miniszter azt is, hogy a törvényt angol szigorral alkalmazza. Jobban szeretjük az olyan törvényeket, melyek pozitívek és tartalmasok, mint a melyek a változó miniszterek tetszésére bizzák a polgári élet legfontosabb érdekeinek forgatását.

A kritika dacára a törvényjavaslatban üdvös intencziót látunk és jóakaratot a munkások iránt, valamint törekvést és lépést a szociális problémák megoldására. Azt hisszük, hogy az ígért rendelettel kiegészítve, a javaslat a létező állapotokon nem sokat fog változtatni.

POLITIKAI HIREK.

— (Ujabb regáletörvények.)

Wekerle Sándor pénzügyminiszter a képviselőház mai ülésében két törvényjavaslatot nyújtotta be, a melyek hivatali munkák regáletörvény hiányán segíteni. A egyik javaslat az italmérségi jövedékről szóló törvény határozmányainak kiegészítéséről szól. Főbb intézkedései ezek:

Azok, a kik nyílt helyeken etegtet szeszesez folyadékoknak nagyban — vagyis legalább 100 litert tevő, vagy azt meghaladó mennyiségben — való elárúsításával foglalkoznak, erre nézve a pénzügyi hatóság engedélyt az esetre is kieszközölni tartoznak, ha az 1888. XXXV. t. c. 2. §-ában foglalt határozományok alá különben sem esznek s szeszesez italoknak kimérésével való elárúsításával sem foglalkoznának — Azok, a kik a jelen törvény életbe lépte előtt etegtet szeszesez folyadékokkal nagyban kereskedtek, a mennyiben e vállalatukat folytatni akarják, tartoznak az erre való engedélyt legkésőbb 1890. évi július hó 1-ig az illetékes pénzügyi hatóságokhoz folyamodni. Folyamatok, kényvnyűk jogereji elintézéséig, vállalatukat akadálytalanul gyakorolhatják. Mezőgazdasággal foglalkozók, 100 litert tevő, vagy azt meghaladó mennyiségben szeszesez italmérési adótló mentesen szerezhetnek be, saját házi néptik és eszedéleik, valamint ama mezőgazdasági nagyszámúaik részére, kik napibértükön kívül szeszesezárándóságban is részesezülnek, de a beszerzésre nézve a pénzügyigazgatóság engedélyt külön kikérni tartoznak. A pénzügyigazgatóság tagadó határozata felett másodikfokban a közigazgatási bizottság, harmadszad fokban a pénzügyminiszter határoz. Azou helyeken, hol az italmérségi jogkizárólagos alapon van biztosítva, bejegyzett anyag-, fűszer- és vegyes kereskedők, ha csak kiméresi engedélyt nem nyertek, a kis mértékben való elárúsításra szóló engedélyek alapján csak az a következők italokat arúsíthatják: a) honi esemegek és külföldi bort, b) honi és külföldi palacszkört, c) szilvóriumot, d) liqueuröket, továbbá cognacot, rumot és arrakot és es pedig mindezen italokat csak az italmérségre zárt edényekben s 0.5 liternél nem kisebb mennyiségben. Bortermelők, bortészeszes kereskedők, valamint likör- és rumgyárosok oly helyre való kivételül, melyre a jelen törvény hatálya ki nem terjed, a pénzügyminiszter által meghatározandó ellenőrzési feltételek alatt bort legalább 25, különleges palinkaféleket, likört, puncseszenziát és más esedített szeszesez folyadékokat, továbbá arrakot, cognacot és rumot legalább 4 liternyi mennyiségben, adómentesen szállíthatnak abban az esetben is, ha ezen italoknál kis mértékben vagy nagyban való elárúsításával foglalkoznak.

A másik javaslat az elkészítés, a szeszesez folyadékok elárúsításáról bejelentett italmérségi jogok kártalanításáról szól. Főbb intézkedései ezek:

Azok a kártalanítási igények, a melyek az italmérségi jog kártalanításáról szóló 1888. XXXVI. t. c. 13. §-a, illetve az 1889. évi V. t. c. 1. §-a értelmében csak azért nem voltak érvényesíthetők, mert az 1888. évi április hó 30-ikáig a kártalanítási igények irásban be nem jelentettek, ezen törvény alapján tárgyalás alá vehetők, de csak-

közt tartani — és sirt, zokogott, de nem tárdalmasan, hanem boldog mosolylyal ajkán és könnyűiben örömtől ragyogó szemekkel.

— Leander szeret, Leander szeret — mondogató sokszor egymásután s hogy velem a zavai által okozott fájdalmat fedtesse, össze-zavai csókolt.

Én megesküdtem, hogy sohasem látom többé és egy egész éjjel és egy egész nap meg is tartottam ígéretemet. Azután ismét ott ültem nála. Ő pedig beszélt nekem boldogságaról, örömeiről, beszélt az ő szeretett Leanderjéről és én, én hallgattam fájdalommal, örömmel, féltékenyen és esodálattal; de mindig hallgattam, mennyire szereti azt a férfit!

Én minden nap megesküdtem, hogy többet nem látom, minden nap — megesküdtem azért, hogy minden nap újból megszegjem fogadásomat. Napról-napra jobban imádtam őt és napról-napra jobban gyűlöltem kedvesét, olyanira, hogy gyermekes önzésében boldogtalanságukat kívántam.

Azt mondam magamban, ha Leander távol lenne, vagy meghalna, Pipiske engem szeretne, épen úgy, mint Leandert, reám is úgy mosolyogna, előttem is úgy pirulna. És azt hittem, hogy Leander halála csak Leandernek

fog fájni, csakhogy Leander itt van, Pipiske boldogságarára és az én kinomra. És akkor utaua tevém, hogy Leandert el kell távolítani; bármily módon és mentül előbb.

A regényekből olvastam, hogy a vetélytársak párbajra mentek és az élvemaradotté lett a kettőjük által szeretett hölgy. De ha Leander a párbajt nem fogadja el, ha, mint rendesen szokta, gyermeknek nevez és kinevet? — És ez eshetőséggel szemben arczom kigyuladt, mellem tágtul és izmain megfeszültek.

Mert egy esepet sem éreztem magamat gyermeknek, maholnap készültem betölteni a tizenhét évet és legalább is voltam akkora mint Leander. Ha kifogást tesz, megserstem; addig sértegetem, mig langy vére fölpezsdül — és én megboszolom magamat.

Ennyire azonban nem ment a dolog. Egyikünk elhagyta a küzdőtér; de az nem én voltam.

Leander egy izben azzal bucsuzott el, hogy pár hét muiva visszaérkezik.

Sohasem jött vissza többé.

Én szivebenn ujjongtam, először csak annak, hogy pár hétig nem vagyok kénytelen látni vetélytársamat, azután, hogy láttam, mint mulnak a betek, hónapok s Leander még min-

dig nem tér vissza: öröömöm, boldogságom hártartalan lett. Mindinkább megbizonyosodtam, hogy Leander sohasem fog visszajönni.

Elmondtam ezt Pipiskének is. Ő a régi, boldog idők mosolyával nézett reám; de én láttam, hogy a mosolya mennyire fájdamas — és hogy a viszontlátás reménye mindinkább halványuló ködkép, mely majd lassudan végképeu eltűnik.

Láttam, mint emészti magát szeszesez után, mint halványul mindinkább hajnalpíros arca, mint fonnyad el termete. S a milyeny nagy volt eddig szerelmem, öröömöm, olyan nagy fájdalmat is éreztem.

Vagasztaltam, majd visszajő az imádott férfi, csak varni kell türellemmel, megadással; egyszerűen csak itt terem s akör minden jóra fordul.

Éreztem én, tudta ő, hogy tres, légből kapott vizgatás akar csak lenni minden.

Szivem mélyéből hívtam volna most már vissza Leandert, lemondtam volna a magam szerelméről, csak őt óhajtottam boldognak látni.

Azonközben pedig multak a hónapok, az évek. A szenvedélyes ifjú imádóból lassan-lassan jó barát, igaz vizgatáló lett. Pipiske kisasz-

is oly esetekben, melyekben a kártalanítási igények, nem ugyan a törvénynek megfelelő módon és időben a kir. adófelügyelőnél, de mégis írásban, az 1889. évi december hó 31-ikéig, valamely hatóság vagy hivatalnal bejelentettek; s melyekben a fennebbiek szerint eszközölt bejelentések tárgyalás alá vételét az érdekeltek legkésőbb az 1890. évi június hó 30-kaig a pénzügyminiszternél írásban kérelmezik.

H I R E K.

— **(József főherczeg pécsi szemléje.)** József főherczeg a magyar honvédség főfelügyelője e hó 29-én jön városunkba az itteni honvédségszolgálat főlött szemlét tartandó. A főherczeg Forinyák altábornagy kíséretében a budapesti vonattal az említett napon délután 3 $\frac{1}{2}$ órakor érkezik meg s szokás szerint a püspöki palota vendége lesz 31-ig, a mikor is d. e. 11 órakor tovább utazik körútjának folytatására.

— **(A pécsi izz. nögyelet közgyűlése.)** E hó 11-én tartotta a pécsi izz. nögyület évi közgyűlését, melyen a pénztáros évi jelentése fölolvastatván, kitűnt, hogy az egylet bevétele 2859 frt 43 kr., kiadása 2117 frt 6 kr. volt, s így a folyó évré maradt 742 frt 37 kr. Az egylet vagyona 1889 végén 8845 frt 22 krt tett ki. E jelentés tudomásul vétele után Weiller Jánosné elnökke és Stern Károlyné pedig alelnökke választotta meg a közgyűlést. Pénztárossá Grünhut Ignác s titkárrá Kauter Jenő dr. újból megválasztattak.

— **(A pécsi székesegyház)** építése nagyban halad előre. A föláltár már majdnem teljesen kész, tetőzete a múlt napokban szabadul meg az állványoktól. Önmagában véve ez építmény igazi műremeknek mondható, bár a főhajó vesztett valamit általa, a menyibben az által mintegy két részre osztatván, kevésbé impozáns hatást gyakorol a nézőre. Mint annak előtte. E baldachin — a minte e hibájától, mely aránytalan — architektúráján rejlik — minden tekintetben megfelel a jóízűségnek s valódi szépséget nyújt úgy mesterileg készített, bőven aranyozott domborművei, mint egyes részletek szép összeállításával; egyöntettségét csak azon négy megaranyozott vasrúd zavarja meg, mely ivoit egymással összeköti, bár ez az építészek szerint szükséges volt a biztonság szempontjából. A püspöki szék új dísz nyert a két oldalán fölállított, carrarai márványból faragott s egészen megaranyozott oroszlanokban, melyek több hónapi munkát vettek igénybe elkészítésként. E püspöki széknél még csak domborműveinek meg-

aranyozása van hátra, s akkor székesegyháznakunk az egyik legszebb éke teljes fényében fog tündüklöni. A szentélyben elhelyezendő két — 9-9 agú — candelaber már föl is állítottott egy izben a kanonoki székek mellett kétoldalt készített szürke márványból faragott asztalokon, hanem mert aranyozásuk eltűnt a többi aranyozástól, visszaküldték őket ennek kijavítására. A sekrestyét most kezdik kikövezni azon törösmárvány kockákkal, melyek egykor a tornyok legtehetősebb képeztek a kövezet. A két alsó kápolnában is (Jézus szt. szíve és Nagyboldogasszony kápolnája) javában folyik a munka, hogy a nyáron Lutz és Székely megkezdhesék kitesésüket. Általában az egész templomban nagy iparkodás észlelhető, hogy a hó végén ide érkező József főherczeg mennél nagyobb elhaladást tapasztalhasson. Az alsó templomban (az u. n. katakombában) is szorgalmasan dolgoznak; jó része már ki van köveze s egy helyen a boltzat festését is megkezdék. E földalatti helyiséget főleg jóval nagyobbfokú világosságban tít el a régítől, a mi szükséges is volt, mert e helyiség fogja kárpótolni az oltárokat, melyek a főtomból kiküszöböltek s itt fogja a székesegyházi papság legnagyobb része miséit elmondani. Érdekes része még a földalatti helyiségeknek a templom két oldalán (a Mór kápolna és a sekrestye alatt) készített vízfűtésre szolgáló készülékek. Ezekből négy-négy cső fogja vinni a forró vizet így a fölöttük levő helyiségekbe, mint a katakombába, a mely utóbbiban az imig megelégitett levegő az egész templomnak kellemes melegséget fog kölcsönözni a hideg téli időben s egyszerűsággal megmenti a nedvesség által okozhatandó károktól.

— **(A pécsi egyházmegyéből.)** Az Eszterházy Miklós herczeg kegyurasága alá tartozó dobóvári plébániára Vitkovics Ferenc szakcsi káplán nevezteték ki plébánosá. — Fekete Gusztáv kurdi káplán hasonló minőségben Szakcsa helyezetetett át.

— **(Blum János f.)** Egyike a legtragikusabbak Rezs város polgárai közül dőlt ki a sorból. Pénteken délután 5 órakor hunyta le örökre szemét Blum János — Blum Gyula volt pécsi kir. mérnök és Blum Béla dr. pécsi kir. közjegyző édes atya. A halál — bár 79 éves embert talált — mégis hirtelen jött, mert a sok szenvedése mellett is szívós öreg ur még pár nappal halála előtt künn járt a szép tavasi meleg levegőn. Ki ne emlékezne arra a törődött ögrere, a ki a korzón naponta ott üldögélt a cukrászbolt előtt s a nap sugaraiban sülkerezve nézte a piac lázas sűrűségét forgását. Az arra járók, a mai idők szülöttei, aligha tudták, hogy az a törődött öreg ur volt a magyar malomipar megteremtőinek egyike. Az öreg ur nem túl többé azon a megszokott helyen, elköltözött szeretett felesége után, kit nemrég kísért örök nyugalomra.

Blum János született Pécsváradon 1812. január 6-án. Kora ifjúságában atya által önállósítva, 1828-ban Pestre került mint 16 éves ifju, hol azonnal a malomiparra adta magát. Eleinte csekély kezdettel, rövid idő alatt vas-szorgalommal elérte azt, hogy egy dunai vízi malom tulajdonosává lön. A malomipar terén kiváló tehetségei és annak eredménye ugyanakkor töltött a lángeszű gróf Széchenyi Istvánnak, ki a magyar malomipar emelését, mint az ország anyagi fölvirágzásának egyik fontos biztosítékát szívén hordván, őt szemelte ki egyik eszközként e téren és személyesen s közvetlenül buzdította az akkor már e téren szép sikert kivívott fiatal iparost. Nagy részt ennek köszönhette a gyors emelkedést, melyet a malomipar terén tágadhatlan szakismerete és törhetlen buzgalma által csakhamar elért, mert nemcsak mint a budai császármalom bérleje és később mint a budavizvárosi gőzmalomnak tulajdonosa nemcsak országos, de annak határán túl messze menő kitűnő birnének örvendett. Ipari czikkét Európában, Sveicz,

Franciaország és Anglia, a tengeren túl pedig a malomipar tekintetében akkor még nagyon hátramaradt északamerikai egyesült államok és Brazília keresték. Ez érdemeit megjutalmazandó Széchenyi István ajánlatára a magyar országos gazdasági iparegylet rendes tagjának és a malomipar ügyei állandó előadójának választotta meg nemcsak, de az 1863-ki érmet és az 1867-ki párisi világkiállításban — a mi eddig még magyar iparossal nem történt — az aranyérmet nyerte el. Ő fölsége ez érdemeit szintén megjutalmazni akarván, előbb „udvari molnári“ címmel és követlenül reá „Ferencz József“ lovagkeresztvel tüntette ki. Az ez időtájt keletkezett részvénytársaságok első sorban a fővárosi virágzó malomipar megszerzését céloztván, első között az ő gőzmalom vásárlatát meg és ugyanőt fölkerített az igazgatói állás elvállalására. Ez állást korára való tekintettel csak néhány évig viselte, a mikor azután visszavonult a jól megérdemelt nyugalomba. De akkor is anyagi támogatását nem vonta meg a nevével viselő iparvállalattól, egész vagyonát annak részvényeibe fektette és azt még akkor sem vonta meg, midőn az 1870. francia háborút követő általános vagyoni megrázkodtatás sokakat késztetett vagyonuknak az iparvállalatokból leendő kivonására. Az általa alapított vállalatot annak szomorú napjaiban sem hagyhatta el, mert annak éltelaválóságában nem tudott kétkedni. Ezután a fővárost, melynek sok éven át tisztelt polgára és törvényhatósági bizottsági tagja — és a hol különböző jótékony és emberbaráti egyesületek hathatós támogatója és segélyezője volt — elhagyta és legidősebb fia, Blum Gyula kir. főmérnökhez vonult vissza, — de agg korát sem töltötte tételtelenségben, a kis malomipar emelése képezte itt is főtevékenységét és e téren szerzett érdemei elismerésül az 1888. évi pécsi országos kiállításban az aranyéremmel lett kitüntetve s a pécsi kereskedelmi és iparkamara ez érdemeit méltányolando tagjaia is választotta. Évek óta győgyithatlan betegségben sinylett és végre a nagy kinoktól a 79 éves aggot megszakadította a halál. Életében sok jót tett, sokak küzdött és fáradozott, a végnegyedalmat jól megérdemelte. Béke hamvaira!

— **(Hűtelen póstaszolga.)** A helybeli főpostán az egyik szolgáló — a nevé nem sikerült megmondunk — a többek közt azzal is volt megbízva, hogy a megsemmisítés, illetve beváltás végett kiválasztott megromlott bankjegyeket olvassa le csomókba. A szolgáló a csomózás közben többször a zsebébe csuszított néhány bankjegyet s így a csomókban rendszeren hiányt konstaltáltak. A turpisságra pénteken jöttek rá, a mikor már a szolgáló erős gyauu alatt állott. Próbát tett vele s ekkor is hiányzott a csomókból néhány forint, mire a hűtelen szolgát átadták a kir. ügyészségnek. Az így elszakított összeg még nincs ugyan teljesen megállapítva, de körülbelül 50 forintra rúg föl.

— **(Kossuth Lajos állapotáról)** A „Budapesti Hírlap“ turini levelezője a következőket írja e hó 15-iki kelettel: Kossuth Lajos egészségi állapota az utóbbi napok óta folytonosan javulóban van. Az eleinte megdöbbentő mennyiségű vérzések már egészen megszűntek s csak a nagy gyöngös maradt hátra. A nyolczvannolcz éves lábadozóknak valóban rendkívüli energiára van szüksége, hogy ily állapotban is naponta kilenc-tíz órát dolgozzék uj műven, melyet minden áron a legdrágább idő alatt be akar fejezni. — Házi orvosa, (Basso-Arnoux dr.) a ki valószínűleg fűszerrel ápolja őt, most sósfürdőt rendelt neki s egyszerűsággal massage-kurát alkalmaz s ez utóbbinak kitűnő hatása már is mutatkozik: Kossuth kezdi erejét visszaanyerni s tegnap ki is sétálhatott. De főképp használ neki a gyönyörű tavasi időjárás. Nem igaz a francia lapok híre, mely szerint Kossuth bélyeguladásban szenvedett. — Mint írtessül, Kossuth látogatására e napokban ide fog érkezni nemekéri Kiss Miklós ezredes, a ki most tér haza Párisba. E látogatás után Kossuth nyolcz-tíz napra a Turintól nem messze fekvő San-Genesio földrőhelyre fog menni, melynek ásványvize kétségtelenül jó hatással lesz rá. San-Genesio a monterrotti magaslaton van, kies vidéken, Chivasso közelében. Mitan Kossuth e kurát befejezte, huga, Ruttkayné aszony, haza utazik Magyarországra; Kossuth pedig Napoly mellé, Sorrento-ba megy, nemcsak hogy a csodaszép tengerparton üdüljön,

szony pedig, ha csalódott szerelmét feledni nem is tudta, türelmes, szelíd megadással nyugodott sorsába.

Pipiske kisasszony már nem szép, alakja összeesett, kevésbé meg is örvényelt, kedves arczát ránc kuszálja, szemei elszínezettek büvös erejükét, de azért még mindig kedves és végtelen nyájas. Szereti mindenki.

Én már nem udvarlok neki. El-el látogatok hozzá, csevegünk egy ideig, tanácsot kérek vagy adok: ez az egész.

Eleintén csodálkoztam, hogy már nem jövök zavarba, ha vele bizalmasan beszélök, vagy a kezét fogom meg, de ma azt is természetesenek találom. Elvénült mellettem. Én ifjúságom legszebb éveiben vagyok, ő pedig — agszít.

Ezt is tudja ő, nem haragszik érte, sőt a mult hetekben épen ő volt, ki nyájas, derült modorával figyelmeztetett arra, hogy idején volna nőstülnöm s hogy épen a mi utczánkban talált egy hozzáam illő lánykát.

Én egy kicsit elpirultam, de aztán nyíltan bevallottam, hogy kívánságát ugyanott — meg-előztem.

de azért is, hogy fiai közelében legyen; egyik fia nemokára Turinba érkezik, hogy elkísérje őt az elég hosszú utra. A sorrentói időzés kísérlet lesz, hogy miképp hat Dél-Olaszország égalja Kossuthra; ha jól, valószínű, hogy Kossuth állandóan Nápolyban, fiaik körében fog megtelepedni, mert a turini klíma neki már nagyon zordon. Turin polgársága, mely mindig büszke volt arra, hogy a nagy magyar városok lakója, e hirt szomorúsággal fogadja.

— **(Postagalambok összeírása.)** A belfüggetlen, tekintettel arra, hogy a postagalambok háború esetén fontos szolgálatot teljesíthetnek, elrendelte a postaszolgálatra alkalmas galambok összeírását. Az összeírás eredményéről a belfüggetlennek kell jelentést tenni.

— **(Gyorsvonat Budapestre.)** Nemsokára egyik régi óhaja fog kielégített városunk lakosságának: f. é. június hó elsejétől kezdve öt és fél órai idő alatt utazhatunk Budapestre és viszont. Ezen időben lép ugyanis életbe a gyorsvonat (I. és II. oszt.) Budapest és Fiume között, mely vonalnak Új-Dombóvár állomáson gyorsított csatlakozás lesz egy Pécs felé közeledő gyorsított személyvonattal. Ez új vonatok a következő módon fognak közlekedni: Pécsről indul reggel 8 óra 27 perccel. Új-Dombóvárra érkezik 10 óra 5 perccel s d. u. 2 óra 5 perccel ér Budapestre. Budapestről indul d. u. 2 óra 5 perccel, Új-Dombóvárról 5 óra 58 perccel és Pécsre érkezik este 7 óra 35 perccel. Ugy az induló mint az érkező vonatok közvetlenül csatlakoznak Észék felé. Ezenkívül Budapest-Pécs-Bród között direct-kocsik fognak közlekedni, miert is figyelemfelhívjuk a Budapestre utazókat, hogy az atszállás kényelmetlenségeinek elkerülése céljából oly kocsikat valassanak, melyek Budapest-Bród főúrrással vannak ellátva.

— **(Az érettségi vizsgálatok)** a középiskoláinkban már megkezdődtek. A főgimnáziumban 16 kezdődtek el az irasbeli vizsgálatok s tartanak 21-éig bezárólag, a főreáliskolában pedig 19-én kezdődtek meg s tartanak 22-éig bezárólag. A szóbeli vizsgálatok az idén szokatlannal később fognak megtartatni, mivelhogy Pécs többé nem főigazgatói székhely. A főgimnáziumban június hó 19-én, a főreáliskolában 23-án lesznek e vizsgálatok, melyekre a közoktatásiügyi miniszter Simonyi Zsigmond dr., budapesti egyetemi tanárt nevezte ki miniszteri biztosul.

— **(A dalárda majálisa.)** A „Pécsi Dalárda” június 8-dikán — mint a hogy tervezve volt — csakugyan megtartja tavaszi mulatságát a zöldben. A majális rendezésére alakult bizottság már az előkészítésben buzgólkodik. A dalárdának már évek óta nem volt efféle mulatsága, azért joggal bízhatjuk, ez a június 8-dikára tervezett majális ismét a régiék képt fogja fölvenni úgy a rendezés, mint a látogatottság dolgában.

— **(Országos vásár.)** Vasárnap, 18-án kezdődött meg a tavaszi országos vásár a szigeti külterületi vásártéren. A kedvező időjárás dacára nagyon rövid ideig tartott, már a következő nap délutánján a kinalók jó része haza hajtotta vagy vitte eladandó jószágait, melyek pedig a megnyitáskor oly nagy mennyiségben voltak — különösen a lovak és szarvasmarhák — mint már régen nem.

— **(Halálozás.)** Heindlhofer Antal e hó 16-án, 54 éves korában elhunyt Pécsen (Fő-utca 18. sz.) — Szily Antal kir. tablai bíró — Szily László alispánunk testvérbarátja — pénteken 53 éves korában meghalt Budapesten.

— **(Jégverés.)** Rosz napok jártak a lefolyt héten a biztosító társaságokra. Az a néhány vihar, melyet városunk fölött csak úgy átfutottak, a vidéken nem viselkedtek hasonló kegyes szelidséggel. Az eddig hozzánk érkezett jelentések szerint Áta, Németi, Pogány, Szalánta, Szökdé, Udvard és Ibafe községekben és azok környékén már két ízben tett a jégverés tetemes károkat. A mi határainkon a gabona szépen áll,

sem eső sem szél meg nem döntötte, a jég sem tett kárt bennük.

— **(A sétatéri „stylszerű kioszk.”)** Csak az ügy, szombaton, emelgette föl a mi lapjárunk, a „Pécs” e varos arny oldalait; ő is, mint mi tettük hettekkel ezélt, figyelmeztette a tanácsot sok mindenfelé, a mi még kellene egy királyi táblás Pécsnek. Mi is emelgettünk holmi vízvezeték, színházat, rendőrséget — hanem ezekből majd csak nagyon véu korunkban fogunk latni valamiket; lám a „Pécs” boldogabb, ő már életében látja óhajait beteljesülni. Hja az ő szava nyomatékosabb a tanács előti, mint efféle szittya újság, a milyen a miénk. Ő ugyanis a többek között a sétatert is bele-vonta terveibe s oda „egy stylszerű kis kioszk” építését kívánja. Nos hát — mintegy parancs szóra — a kioszk már fölépült. Ott van, mindenki láthatja (szén ép ez a baj, hogy mindenki láthatja! A szedő.) — őh a tanács, ha valamit végre megeret, azt nem titkolja! Ott van az alsó sétatérnek delnyugoti részén, a saroktól mintegy három méternyire kelet felé, ép ott, a hol a Scitovszky-tér torkolata van s így a Ferenciek temploma felől jövőeknek szemközti impozans képet nyújt a magas bástya alakú fal tetőjén az a „stylszerű kis kioszk”, mely legelőször sönök vonja magára a figyelmet. A mi a styljét illeti: egyszerű fakoltomány szindelytetővel, a sétatól felől fából készült spanyol- vagy olaszfallal, mely neuzetségi elnevezés azonban nem zárja ki, hogy az egész föltöbbsé esenhül ne álljon ott, a hol áll Falait a legvaltozatosabb freskók és egyéb díszetek borítják — az egyszerű vaslatoktól kezdve a barna domborművekig, sőt nem hiányzanak róla a verses föliratok sem, melyek közt elsőzóra több igen szellemes, próbában írt albumjegyzet is található. Szem-és hallatunk bizonyossága szerint az apáca-iskola növendékei iskola előtt és után tömegesen zarándokolnak e „stylszerű kis kioszk” hoz s ott mohó vágygyal emlézik be a szellemes följegyzéseket s utazszerte hangosan deklamálják őket, miu hajdan az ősi hegedősök dalait. S hogy a följegyzések ugyanazonossága unalmassá ne váljék, estétől reggelre új meg új föliratok teszik változatosra és érdekessé a kioszk falait. S miyeu sürgést-forgást idézett elők hirtelenében az a „kis stylszerű kioszk”! Perccenket, sőt másodperccenket fordul ott meg egy egy percze egyegy vendég, hogy az élet nehézségeit ott egy pillanatra elvessse magától s megkönnyebbüen folytassa ismét útját a faradságos világban. Ferfiak, nők vegyes zarándokolnak e helyre, s mindkét nembeli vendékek számára külön elbálszentelt-ak állnak rendelkezésre. Milyen finomsággal vegyes figyelem! Legnagyobb gyönyörűség: telik e kioszkban és vendégeiben az alsó sétatér alatt lakóknak, a kik elől mi sem takarja el irigy kezekkel a kilátást e c-sinos kis kioszokra. A belső berendezés — ennek leírását bizonynyal el fogjak engedni a nyajas olvasók, mert hiszen az teljesen olyan, mint minden olyan „kioszk”, a mely — 0-0-al vagy „Itt”-el van jelölve — Mert tetszik tudni, a tanács azt a bódét, mely ott fönn volt a főis sétatér egy eldugott zugában, egy kanonok bizottsági tag egyetlen szavára athelyeztette az alsó sétatér egyik legnyilvánosabb pontjára a nagyközönség tiltakozó szava ellenére is. Tehát egy ember szava nagyobb nyomatéku a tanács előtt — ha az kaptalani és bizottsági tag — mint ezeké, ha azok adófizető polgárok. Megjegyzendő azonban, hogy ama kanonok háznak, mely mellett ez a vaudorszinkor” azelőtt állott, az „állandó színhaza” szintén a sétatérre l-ral ki; hát azt azok az ezrek elírják annak az egynek? S megjegyezzük még azt is, hogy a most athelyezett bódé ott fönt épenséggel semmi bűzt sem okozott, tehát batran ott hagyhatták volna. Ellenben ama kaptalani tag fölügyelete alá tartozó Lyceum-épületnek a Lyceum-utczára eső felén az az évtizedes miszmarakítár, az a bűzös fészék, az nem hagyható ott. Csodálatos, hogy a finom szaglász igazgató — bár maga is evek óta ott lakott — azt nem tudta egy szavával eltüntetni onnan, a hol nem szabad térség — mint itt — hanem utczák közé szorítva arad a förtelmes bűz a közegészség valóságos veszedelmére. Reméljük, hogy a tanács cássalattni fogja az alsó sétatér a z o n helyéről más helyre azt a „kioszk”-ot, de hatalmában levő minden eszközzel arra is törekszik, hogy a Lyceum épület kolerafészke is végre valahára eltávolíttassék onnan, a hol most van!

— **(Farkasék Balaton-Füreden.)** A Farkas Sándor czigénybandája a nyaron Balaton-Füred közönségét fogja szórakoztatni derekasan öszetantult nótáival és darabjaival. Az ottani főrdőigazgatóság fölszólítása folytán június hó 4-én már Füreden kell lenniük s 5-én mutatják be először valóban ügyes játékukat.

— **(A dunagőzhajózási társaság)** — mely szombaton tartotta meg évi közgyűlést Bécsben — nem a legjobb labon áll. Ez kivülaglik a gyűlésen történet fölszólalásokból, melyek határozatlan hangoztattak azt, hogy a társulat többé már nem lehet az, a mi egykoron volt. A fölszólalók élesen kikelték az ellen, hogy az igazgatóság a helyzetet mindig kedvezőnek tüntette föl és a részvényeseket nem informálta kellőkép. Szóba került még a társulati költségbányák, többek közt a pécsi bányák eladása is, mert a társulat ezentúl szigorú takarékoságra van utalva.

— **(Sáskairtási rendelet.)** A múlt évben az ország több részén csapassá vált sáskajárás megakadályozása végett a földművelési miniszter a belfüggetlenminiszterrel egyetértőleg rendeletet boesított ki, melyben a földbirtokosok bérlők és gazdatisztek köteleztettek, hogyha a tulajdonukat képező vagy kezeléskül alatti álló birtokon nagyobb mennyiségű sáskát vesznek észre, azt a községi előjáráságnak azonnal bejelentésük. Tartoznak az illetők családjeiket, különösen pedig a csöszöket, kerülőket és pasztorokat utasítani, hogyha a fölügyelettükre bízott területen márczius elejétől június végéig nagyobb mennyiségű sáskát vesznek észre, azt haladéknélküli jelentésük fel. Az előjárásnak a szolgabírónak, ez pedig, valamint a rend. tanács városok polgármesterei a földművelési miniszternek tartoznak 24 óra alatt jelentést tenni, és pedig sürgős esetekben távirati úton. A sáskairtásra a földművelési miniszter szakközveget küld ki. Ha valahol a sáska először lépett fel, a földművelési miniszter az irtáshoz szükséges eszközöket ingyen boesítja a hatóságok rendelkezésére. A ki a sáskairtást vegett tett hatósági intézkedéseket megühsítani törekszik, vagy azo megakadályozza és a ki a sáskairtáshoz használt eszközöket szándékosan megrongálja, kihágást követ el és 100 forint terjedelmű pénzbüntetéssel büntethető. A ki a jelentési kötelezettséget elmulasztja, szintén kihágást követ el és 50 forint terjedő pénzbüntetéssel büntethető. A kihágások elbírálására első fokban a szolgabíró, illetőleg a rendőrkapitány, második fokban az alispán, illetőleg a városi tanács, harmadfokban a földművelési miniszter illetékes. A hatóságok által e rendelet intézkedései ellen elkövetett mulasztás a fegyelmi eljárást vonja maga után.

MŰVÉSZET, IRODALOM.

* **Szinészet.** Pénteken Dőczynak pályanyertes művet, a „C s ó k” czimű vizgatókat adtak elő arenánkban. Közönség elegendő számmal volt jelen ahhoz kepest, hogy az ilyenü színművek a túlnyomó többségnél jóval alacsonyabban állanak rangban, mint a modern vizgatók és operettek. Színészünk sikeresen kijátszotta meg a darab nehézségeivel s így elegendő élvezet estét nyújtottak. Pethes Imre (Navarra király) szokatlannul jó dispositóban volt; úgy látszik, ő is tud fölmelegedni, ha neki való szerephez jut. A c s ó k Aranka (Blauda, a király neje) szintén eléj jó volt, ép úgy Szép Olga (Maritta) is. Dezső József rokonszenves Carlo volt. Dezséry Gyula (udvari pap) gyakran megkacagattatta a közönséget. Kevésbé kilégítő volt Sárdy Károly (Adolár), kinek nagy hibája — a szavak elejének vagy végének elszakasztása — az este kiválóan föltűnt.

* Szombaton a Subancz, ez a kedves loptott gyermek telt ház előtt patogottatta mókás dalait és groteszk bohóságait. Pajor Emília a Józsi nyomdászgyerek szerepében nagy kedvevel izgett-mozgett s széles jövedve a színpadról leszararmazott a nézőtérre is, a honnét sürü taps alakjában kapta ismét vissza. Hevesi Janka ezuttal is csak énekével elégett ki, a párbeszédkezh nincsen hajlandósága; minden érzés, minden helyes accentus nélkül pörgeti lemondókáját. Tartozunk azonban azzal a kijelentéssel, hogy a közönség a 2-dik fölvonásban egyik kis ária után, melyben csinos koloraturájából adott

ki izeltől, viharosan megtapsolta. Polgár kitűnő Bizot volt, kuplói ezáltal azonban kevésbé sikerültek s inkább a diáksereg követelte hangosan az újrást. Gergely (Enil), Bodroglyu (a nagymama), Dezséry (Durand fűszer), Vécsey (Moren tabornok) jó ensemble alkottak. Az együttesek — némelyek kivételével — jól összevagtak; a zenekart azonban kérve kerülni kell, hogy ne igyekezzen minden áron kitűntetni erejét, elhiszük mi azt ugy is; engedje végre az enekeseket is egy kis dicsőséghez. A zenekarnak, melyet csak a kísérés szerep illet meg, ez a minden udvartasságot nélkülöző sikitő kárnya csakhamar ki fogja kiabálni az enekesekkel a tüdejüket, pedig az becsesebb valami, mint az az ostoba rézkürt, melyet végre is lehet enyhébben fújni. Általában a zenekaron bizonyos fejeletlen-seget veszünk észre.

* Vasárnap Beniczky né Bajza Lenke „Éj-jel az erdőn” című — alítólag — népsziművét adta. Ha az erószakok közbészirt népdalok népsziműve tesznek valami darabot, akkor ez népszimű; ha a boló fordulatok a vigjáték elemei, akkor ez vigjáték; mondjuk hat népvigjátéknak. Ilyen ugy sem volt még, hát Beniczky né a fölkapott írónó csinált ilyet is. Neki szabad mindent! A karzat természetesen jó darabok tartotta s ki is vette belőle a maga részét. A főbb szerepekben, azokhoz mérten igen jók voltak: Pajor Emilia, Szigethy Lujza, Dezső, Dezséry és Gergely.

* Hétfőn Dezséry Gyula jutalomjátékával a „Sabin nők elrablása” került színe színtől haz elött, a művez természetesen a vasár napja is jócskán hozzájárult. Maga a darab előadása a lehető legjobb összévagással folyt le s így a közönséget is mindvégig a lehető legjobb hangulatban tartotta. Dezséry a jutalmazott a szingizgató szerepében parja volt azoknak a pompás igazgatóknak, kiket eddig láttunk. Minden szavát, minden lépését kaezags követte; fölvanások után, sőt nyílt színen is többszörösen tapsolta ki a közönség. A kitűnő ensemble Dezső József, Sárdy Szigethy Lujza, S. ... Aranka, Pethes és Kómvésné egészítették ki. Polgár el-lenben sehogy sem illt a Marosán Bogdán ködménye. Az előadás jó sikerrel azonban sokat levont az a vidékiak tempójú városi komédia, melyet az első és az utolsó fölvanás után szurtak oda. Az a két „betét” ugyan elmaradhatott volna, a minthogy Pajor enekét is elnyagtak. Ma már nem való az ilyesmi Pécsent meg a nyári hódeban sem s ha a jutalmazott és az ezután jutalmazandók azt hiszik, hogy a közönség csak ilyen eszalgotó falatok után jön el a színházba, ugy nagyon eszalódnak. Sem műkedvelők fölfejtése, sem holmi garasos tanczok, hanem a színesz érdeme vonja oda a közönséget, meg a karzait is.

* Miként lássuk el leányainkat? E cím alatt Schmidt János pécsi polg leányiskolai tanár „Egy jóakaró” anonyim aláírással röpiratot adott ki, melyben rövid utasításokat tesz közé arra nézve, miként tejjesszük és képezjük leányainkat, hogy esetleg önállóan és elégedetten élhessenek meg a világban. A leg-becsesebb és kis fűzetben a pályaválasztásról szóló cikk, melyben tablazatos útmutatással szolgál a szerző a szülőknek, hogy mely pályákra adhatják leányait az s azokhoz mily előkészületek kellenek, hol végezhetik el az itelő pályához a szükséges előtanulmányokat s mily jövedelemmel járnak az egyes pályák? Szóval ez a részletes tablazat megbeesülhetetlen a szülőkre s önálló hölgyekre nézve, kik tájékozást szeretnének belőle s valódi tanácsadóknak e műben találni. A szerző először lapunkhoz küldte be e kis munkáját, de lapunk szerkesztőjének ösztönzésére külön kiadásban jelentette azt meg, miután így jobban érheti el vele kitűzött célját, mintha a megsemmisítésnek kitett újság hasábjain jelenik meg. Valóban melegen ajánljuk e kis fűzetet a szülőknek, mely 25 kr-ért minden könyveskeresdnél kapható.

* **A Franklin-társulat kiadmányai.**
A Franklin tarsulat kiadásában megjelentek: **Kacziány Géza „Az egyévi önkéntes a közös hadseregben és a m.**

kir. honvédségben” II. (utolsó) fűzet. Ára fűzve 40 kr. Hazánk intelligens ifjúságára nézve a jórészt létérdést képező katonai szolgálat ilye e most már teljesen befejezett kézi könyvben a lehető legnagyobb részletességgel van tárgyalva s az érdekelteket ifju, legyen bár önkéntességre jogosított vagy papnövendék, tanítójelölt, családfontartó és földbírtokos, hasonlólag az önkéntestgygyel hivatalból foglalkozni kénytelen alispán, főszolgabíró, polgármester és községi jegyző s közhasznú műből minden körülményre nézve kimerítő fölvilágosítást nyerhet. Megkönnyíti ezt a mű végére esatolt, igen terjedelmes tárgymutató, mely pl. még a hivatalos véderő utastásból is hiányzik, mely nélkül pedig meg a szakember is bajosan igazodhatik el egy egy műben. A jelen második fűzet főleg a tisztai vizsgával foglalkozik s az önkéntesek kiképzésével a tisztai vizsgára és pedig oly részletesen, a mint azt semmiféle hasonló nemet kézikönyv se tezi. Ezen kívül, a mi semmiféle könyvben nem fordul elő, a honvéd önkéntesekkel elkövetendő eljárásokat is behatóan tárgyalja, hasonlólag a tartaléki viszonyt, a második szolgálati évet, az áthelyezést, elbocsátást stb. Az egész 15 ivre terjedő mű ára 1 ft 20 kr.

* **A földművelő tudomány** cziműen a Franklin tarsulat kiadásában jeles angol munka került ki sajtó alá Mudrony Pal fordításában. Lloyd Frigyes James a mezőgazdaságtan előadójának könyve ez, melyben a King's Collegeben tartott előadásait gyűjtötte össze. A gyakorlati gazdasági élethez nyújt ebben fontos utasításokat a tudomány vezérelte mellett, s arra tanítja a gazdát, hogy fáradsága hasznosítására mikép fordíthatja a tudomány vívmányait. A praktikus amerikaiak közt gyorsan el is terjedt Lloyd könyve. Mudrony Pal a fordításban nemcsak arra figyel, hogy könnyen érthető nyelven adja elő Lloyd tanácsait és figyelmeztetéseit, hanem elátta a hazai viszonyokra vonatkozó jegyzetekkel is. A terjedelmes könyv ára 2 forint.

* **A forradalmak kora és az újabb állami átalakulások.** Azokat az eseményeket adja elő, melyek az újabb korszakban az államok életében nevezetes fordulatokat idéztek elő. Tankó János írta s a munka most második kiadásban jelent meg. A kötet elé az alkotmányforradalmak családjája van vezetve az 1688 iki angol forradalomtól. Ára 60 kr.

* **Valutánk rendezéséről,** írta Tiszta István, külön lenyomat a „Budapesti Szemle”-ből. Ára 50 kr.

* **Védekezés a filloxera és a szőlőgomba ellen** és a bortermelés folytatásának módja, gyakorlatilag előadva írta Gyürkó Antal. A népies nyelven írt fűzet azt a cízeljű, hogy összegyűszene a különböző nevezeteket s a mi eddig hasznosnak bizonyult akár a védekezésre, akár az új szőlők ültetésére, vagy a vesszők nemestésére nézve, figyelmeztessen rá a közönséget, mely az ország minden vidékén annyit szenvedett és szenved a szőlők kipusztulásával. Ára 50 kr.

* **„Pallas” nyomdájából Fenyvessy Ferenc** orsz. képviselőtől új könyv jelent meg: **„A görög nyelv tanításának kérdése Magyarországon”** cím alatt, mely actualis jelentőséggel bír, a mennyiben ez időben vitatkozik e kérdés fölött a képviselőház. Fenyvessy műve három részre oszlik. Az elsőben a legapróbb lelkiismeretességgel tárgyalja a kérdés egész hazai történetét, közlően benne minden illetékes helyen mondottakat; a második rész a törvényjavaslat előkészítéséről szól, s különösen az enquerától, melynek ultra orthodox tagjait „Marphurus és Paucrae” című fejezetben maró gúnynyal ostorozza. Végül a harmadik részben, mely a kérdés fejtegetését tartalmazza, a külföldi szakirodalom gondos fölhasználásával foglalkozik behatóan és szakszerűen az egész kérdéssel. Fenyvessy könyve kétségkívül élénk érdeklődésben fog részesülni, annyival is inkább, mert — mint előszavában mondja — tájekoztatót kíván szolgálni, nehogy a művelt közönség és köztük a fiak jövőjeért aggódnó szülők megijedjenek egyes tudósok véskialtasától. Az érdekes mű a Pallas nyomdából, a Révai-Testvérek bizományában, csinos alakban került ki és egy forintért minden könyvtárnál kapható.

* **A legújabb kor története** (1825—1880). Marczali Henrik e kitűnő művéből megjelent a 4. és 5. fűzet. A Révai testvérek kiadásából kikérülő nagyszabású munka előfizetési ára egész évre 6 forint; fűzetenként pedig 30 kr-ával kapható a nevezett kiadó cézgnél Budapesten.

* **A zongoratanítás bajai** és azok orvoslása czim alatt Heister I. (Bpest II. ker.) kiadásában megjelent egy fűzet, mely a ros zzenatanítás, de leginkább a ros zongorázás okait, továbbá a rosz methodusok következtében előforduló úgynevezett zongorabetegségek eredetét fejtegeti s a zongorabetegségekkel foglalkozó orvosok figyelmét a természetellenes methodusokra irányozza. Eme fejtegetések első sorban a szülőknek érdeklik, a mennyiben a okat képesekké teszik annak megítélésére, hogy helyes útát követ-e gyermekük tanítása. Említésre méltó, hogy e fűzet szerző 20 évi bűvarkodásának eredményét tartalmazza s végül a kartsáksát a zenetanítás czéljából eszmeszerűen hívja föl. Ára 50 kr. s minden könyvtárnál kapható.

* **„Egyetemes Regénytár”** legújabb (V. évfolyam 13—14) kötete Daudet Ernőnek egyik legérdekesebb regényét „Az itélet leánya” című hozza, Szigethy Szalay Erzsébet ismert szép szabatos magyar fordításában. — Daudet szellemes tollát ismeretű felesleges, de annyit mindenesetre megjegyezhetünk, hogy ezen, ugy eseményekben, mint pedig jellemfestés és érzelme tekintetében kitűnő regényben újabb bizonygatást látjuk, hogy Daudet nem csak az olvasó érdeklődését tudja lebilincselni, de a szívek meghódításában is nagy mester. Az önfeláldozó gyermeki szeretet, az ártatlanul vádolt becsület, valamint a tisztá magasztos szerelem diadalmas-kodása egyirant érvényre jut „Az itélet leánya”-ban. A regény két kötetet képez, s ara díszes piros egész vaszon kötésben 1 ft. — Kiadja Singer és Wolfner könyvkereskedése.

TÖRVÉNYKEZÉS.

— **Szándékos emberölés** vádjával terhelten a múlt szombatot Bozsits Mihály herceg-márci lakós a törvényszék előtt. Ő ugyanis a múlt év június havában Golyóbfé Ferenchez egy vastag karóval oly szerencsétlenül tette halántékba, hogy az szörnyethalt. A tárgyalás alkalmával a tanúk a vadlőtt valomasa-val egybehangzólag ugy adták elő a dolgot, hogy a megölt, Bozsitsnak szomszéda, hazai nádkévekkéi tatarozta s e közben egy kévét a szomszédnak udvarába, annak veteményei közé dobott; ennek felesége megharagudott e miatt s a kévét visszadobta Golyóbfé erre kapat ragadván, üldözni kezdte az asszonyt ott az udvarban s a nejének segítségére siető Bozsitsnak is hátba vágta a kapanyéllal. Erre már Bozsitsnak is elfogyott a türelme, fölkapott egy hatalmas busagot s evvel megtörtént a halálhozott ügy. Ily tényálladékok forogván föl, a kir. ügyész elejtette a vádat s a törvényszék a vadlőttat, mint a ki jogos védelemben ölt embert, fölmentette.

VEGYESEK.

— **A polgármestertől hitelesítés.** Gaya (Morvaország) Tekintetes ur! Tisztelettel tudatom önnek, hogy óhajtatás szíves készséggel teljesítem. Varrónó letteme illő életnódot folytatva, már hosszabb idő óta gylomrom nagyon fáj, étvagyam elvesztett s emésztési zavarok bántottak, de a midőn az ön svájci labdacsaiból egy dobozzal elfogyasztottam, azóta sokkal jobban vagyok, miért is ezennel szívesen nyilvánítom, hálás köszönetemet. Hatalmas gyógyítóerejű készítményét, minden hasonló bajokban szenvedőknek a legmelegebben ajánlván, maradok háladáatos lekötelezettje: Prohaska Emma, varrónó. — Ez aláírás valódiságot bizonyítom; Valenta, polgármester (P. H.) Gaya kir. város polgármesterei hivatalától Brandt Richard gyógyszerész svájci labdacsa (egy doboz ára 70 kr.) a gyógyszerterakban kaphatók, de megkell nézni védőjegyet, mely fehér kereszt vörös mezőben, s Brandt Richard névaláírását.

CSARNOK.

Lélia és Amadil.

— Elbeszélés. Írta: Karay Anna. —

(Folytatás.)

VII.

Eltemették.

Elmúlt a fényes pompa, kialudtak a gyertyák, sötét koporsófüdölet szegezett ifjú arczára, nehéz, nyirkos földet hanytak fölé.

Volt... nincsen... Az ablak függönyével játszó szellő még a viaszgyertyák füstjét is elvitte magával, hogy ne maradjon ott tőle semmi.

Valdemárt soká gyöttré az önvád, mely midőn vigasztalódni. De hisz azért volt mellette Amadil; az ő puha keze, az ő örökvidám természetű oly szépen elsimította homlokán a redőt, az ő ragyogó szépsége úgy elhomályosította annak a szép halottának a kedves vonásait, hogy midőn kitombolta magát az első fájdalom, Valdemár oly boldognak, oly véghetetlen boldognak érezte magát, mint senki a világban. Most már egész forró, lángoló szerelmével szerethette Amadilt, szerette is, imádta is, rajta kívül nem létezett számára senki.

Egy év múlva már csak úgy élt szívében Lelia arca, mint a fa törzsébe évek előtt vésett betűk.

Egy napon megkérdezte Amadilt, mikor tartásák az esküvőt? A leány meglepetve nézett rá és zavartan, pirulva hallgatott. Valdemár szerelémittasan zárta karjaiba és unszoló a feleletrre.

— Hova gondolsz? — felelé az — arról nagyon korán van még beszélni. Igyekezéssel előbb olyan állást szerezni a világban, mely rangomat megilleti, melylyel megjelenhetek mint kérő atyám előtt. Addig arról álmodni sem lehet!

És Valdemár, bár e szavak hideg vízként érintették szívét, jogosultnak tartotta e kívánatot, elbuszított Amadiltól és elment olyan állást keresni a világban, melylyel megjelenhetett mint kérő Amadil és atyja előtt.

Mint tudományos, képzett ifjú előtt nyitva állott a tér s ő a diplomai pályára lépett, azon elhatározással, hogy nem jó előbb vissza, mig nem elérte célját mint követéségi attaché.

Mesze tündököl csillagként állt az jövője egén, de ő nem riadt vissza a küzdes s fáradságtól, kitarással, egész teste, lelke erejével tört útát felé. Mivel igen mesze elszakadtak egymástól, csak levélbe, írott szavakba üthették szívük thláradó érzelmeit. E levelek voltak Valdemár egyetlen örömei; midőn a kedves kis kéz vonásait fölismerte, midőn a czimátot ajkához szorította, boldog volt, még mielőtt bensejét olvasta volna.

És így mult az idő.

Valdemár idegen országban járt, hol innét, hol onnét küldé rajongó levelet Amadilhoz, ki egyre gyéribben felelt rá, okul adván hol betegeskedését, hol más megszokott irtlyget.

Egyzer meg épen igen soká késett a válasz. Valdemár nyugtalan volt, mert hisz már csak egyetlen lépés választá el céljától, naponkint várta kinevezését s boldogságtól áradozó levelére, melyben már imádot menyaszonynak nevezé Amadilt, csak nem jött a válasz. Pedig mily ragyogó színekkel esetelée a boldog jövőt, mily őszinte melegen tolmácsolá szive rajongó érzelmeit. Nagy bajnak kell ott lenné, hogy Amadil válasz nélkül hagyhatta azt.

Daczára a kemény, csikorgó tének, egy estén váratlanul betoppant. Ep az estebédnél ült a család, Valdemár a cseléd által jelentete magát s türelmesen várt az előszobában. A cseléd sokáig nem maradt, midőn kijött, egy elrejtett mosoly után így szolt az ifjúhoz:

— Uram a kisasszony nagyon beteg, nem fogadhatja önt, már régen fekszik s most oly erős láza van, hogy csaknem önkívületben fekszik szobájában.

Valdemár aggódó szívvél távozott, a parkból visszazérett s csakugyan nem látott másutt világot, mint az ebédőben s Amadil halászobájában.

Ezért nem írhat hal szegény leányka, szenved, beteg. És az ő szívébe még férhetett gyau! — Ne higye, nem igaz! — hangzott mögötte, megfordult s Rózát a szobaleányt látta sietve elhaladni az úton.

Valdemár soká nézett utána. — Mit akar ez a lány? mi nem igaz?... Lelke csak egy választ viszhangozott: — megcsaltak.

Ejh nem lehet!... És ha csakugyan?... Arca fölpirult, heves léptekkel távozott.

VIII.

Élénk beszélgetés folyt a cselédszobában, a terített asztal körül ültek mindannyian, hevesen vitázva valami fölött, midőn nehezkes léptek döngtek, csoszogtak a lépcsőn s folyosón, majd az ajtón kopogtatás volt hallható.

Róza fölgrott, ajtót nyitott s a jövevény belépett.

Mintegy 80 éves, megtört aggyastán volt, kopott barna remete csulában, nagy, kéreszben végződő vándorbottal kezében, mely körül elkopott olvasó függött. Behorpadt mellére hosszú ősz szakál borult, túskes fehér szemöldei beárnyékolta szemeit s míg egyik kezével a vándorbotra támaszkodott, a másikkal idegesen remegve szorítá magához fővegét.

— Kedves gyermekeim — szolt gyenge, fáradt hangon az öreg — megijedtetek tőlem, a mint látom, — itt elfogta a köhögés — lám, ilyen az öregség. — Fáradtan állt meg egy percze, majd folytató:

— Igen messziről, a szent földről jövök, nem akartam meghalni, míg oda el nem záródokoltam. Nagyon gyenge vagyok, nagyon elfáradtam, kérek, vezessetek uratok vagy úrnőtök elé, hadd kérek tőle egy kis nyugvó helyet ez éjszakára.

Épen most végeztek az estebédet, — szolt a szakácsné — nekünk nem szabad oda senkit behocsátatnunk. Hanem az nem baj, csak illyőn közénk jó öreg, van itt mit enni, inni, majd gondoskodunk éjjeli szállásról is.

— Oh nem édes leányom, míg úrnőtök engedelmét nem bírom, le sem ülök pihenni. Pedig olyan fáradt vagyok! — sohajta hosszasan.

— Eredj Róza, szólj asszonyoknak.

A leány a folyosóra lépett, a remete nyomban utána, fölnyitá az ebédő ajtaját, de nem jól tette be maga után a kilincset, az ajtó esik korogva fölnyit s a remete kényelmesen belátott.

A fényesen terített asztalon még ott voltak a csemegék, az asztaltól ült Amadil atyja s elmerliten olvasott egy újságot, a másik oldalon pedig otthonosan az asztalra dölve egy fiatal férfi ült tisztí egyenruhában, több érdemrenddel mellén, és mellette bizalmasan hozzá hajolva, a legüdebb, legrozásább egészségben Amadil.

Azal mulattak, hogy kenyérgolyócskákat csináltak s abból neveket, szavakat raktak az abroszra. Amadil föl sem tekintve betűgézte: — Kedves, imádot anyai...

A legigézőbb kaczagással veté magát hátra székeben.

— Hát az a zerus a végén mire való?

— Az, kedves Amadil, „om” akart lenni, de elfogytak a golyócskák. (Folyt. köv.)

Gabona-arjegyzék.

Pécs sz. kir. városában 1890. évi május hó 17-én tartott hetevasárról.

Az árak métermázsánként számítatnak.

Búza	őszi	8 frt 30	8 frt 20
	tavaszi	—	—
Kétszerez	őszi	7 " 90	7 " 70
	tavaszi	—	—
Róza	őszi	8 " —	7 " 70
	tavaszi	—	—
Árpa	őszi	7 " —	6 " 70
	tavaszi	—	—
Zab	őszi	8 " 20	8 frt —
	tavaszi	—	—
Bükköny	őszi	—	—
	tavaszi	—	—
Repcze	őszi	—	—
	tavaszi	—	—
Kukoricza	őszi	5 " 60	5 " 50
	tavaszi	—	—
Széna	őszi	3 " —	2 " 50
	tavaszi	—	—
Szalma	őszi	2 " 50	2 " 20
	tavaszi	—	—

Kínál: gyenge (mintegy 190 gabonakocsi volt a piacon.)

Laptulajdonos: Felelős szerkesztő:

NAGY FERENCZ

HAKSCH LAJOS.

Hirdetések:

A legolcsóbb, legjobb és kipróbált

Barthelnek eredeti carbolinumával

 barnára való bemázolása által tartósan megvédenek a károsító, fészerek, raktárak, kocsik, gazdasági eszközök, padlók stb. rothadás, gomba, korhadás elől.
 Irtállók általa deszfizizáltatnak. 1 ko. eleget 6 □ méterre, Utasítás ingyen. Füllmúlhatatlan minőségű jótállás. 5 ko. próbaküldemény 1 frt 50 kr., 100 ko. 16 frt Bécsben.
 Carbolinum, carbalmáz, kocsikenőcs legolcsóbb áron.
 Árúsitóknak engedély.
Michael Barthel & Comp. vegyészeti gyárjai
 Regensburg—Bécsben X., K-Plergasse 20
 (alap: 1781.)

Baranya vármegye alispánjától.

Verseny-tárgyalás.

Baranyavármegye székháza előtt elvonuló ugynevezett Papnövelde-utca leszállítása következtében ugy a székház épületén mint az udvari kocsibejárat körül szükségessé vált munkálatok, jelesen pedig:

I. A ház belső átalakítása és külső javítása 2134 forint 57 krajczárral.

II. A kocsibejáráó szabályozása 193 forint 32 krajczárral van előirányozva.

Ezen munkálatok biztosítása céljából a verseny-tárgyalást

1890. évi május hó 28-án délután 3 órára

hivatalos helyiségben kitűzöm és felhívom a vállalkozni óhajtokat, hogy az I. és II. alatt jelzett munkálatokra külön-külön készitendő ajánlatukat 50 krajczáros bélyeg alatt, az ajánlati ár-különbözetnek %-okban való kifejezése mellett s az ajánlati összeg 5%-ának megfelelő készpénz- vagy értékpapirbeli óvadékkal felszerelve öt pecsételt lezárt borítékban a verseny-tárgyalás kezdetéig a vármegye I-ó aljegyzőjénél nyujtsák be.

A borítékon megjelölendő, hogy az ajánlat fent körül irt munkálatok melyikére vonatkozik.

Az elfogadandó ajánlat óvadéka a vállalat-összegének 10%-ára lesz biztosító-kép kiegészitendő, a többi óvadékok pedig nyomban vissza fognak adatai.

Fentirt munkálatokat tárgyzó műjavaslatok folyó hó 22-től 28-ig a megyei jegyzőségnél (I. emelet 8. számú ajtó) megtekinthetők.

Pécsért, 1890. május hó 19-én.

Szily László s. k.

alispán.

750.
tk. 1890. sz.**Árverési hirdetmény.**

A dárдай kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár végrehajthatónak Balatnác. Filó hgmároki lakós végrehajtást szenvedő ellei 79 frt 56 kr. tőke követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a dárдай kir. járásbíróság területén lévő Hgmárok községben fekvő, a hgmároki 125. sz. tjkvben felvett + 2640. hszzs. kertre 15 frt, 2624. hszzs. szőlőre 10 frt, 2645. hszzs. szőlőre 32 frt, 2628. hszzs. szőlőre 70 frt, 2629. hszzs. szőlőre 10 frt, 2634. hszzs. szőlőre 16 frt, 2631. hszzs. szőlőre 46 frt, 1786. hszzs. szántóföldre 38 frt, 1808. hszzs. szőlőre 54 frt, 1803. hszzs. szőlőre 22 frt, 1828. hszzs. szőlőre 72 frt, 1825. hszzs. szőlőre 22 frt, 1824. hszzs. szőlőre 102 frt, 1830. hszzs. szőlőre az árvevést 100 forintban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1890. évi június hó 14-ik napján d. e. 10 órakor Hgmárok községben a bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésén a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozókat tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékat vagyis 1 frt 50 kr., 1 frt, 3 frt 20 kr., 7 frt, 1 frt, 1 frt 60 kr., 4 frt 60 kr., 3 frt 80 kr., 5 frt 40 kr., 2 frt 20 kr., 7 frt 20 kr., 2 frt 20 kr., kr., 10 frt 20 kr., 10 frtot készpénzben, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában foglalt s jelzett arfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes érték-papírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a banatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt atszolgáltatni.

Kelt Dárдай a kir. bíróóság mint telekkönyvi hatóságnál 1890. évi február hó 16 ik napján.

Fekete Gyula,
kir. járásbíró.

Ház eladás!

Harkányban egy 3 szoba, konyha, kamara, istálló, kert és rétből álló földszintes ház

eladó.

Ertekezhetni Faragó György tulajdonossal Harkányban.

5094.
tk. 1890. sz.**Árverési hirdetmény.**

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Baranyamegye gyampénztárának végrehajthatónak Ulrich Ferencz és neje Brám Erzsébet püspöklaki lakosok végrehajtást szenvedő elleni 150 frt tőke követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a pécsvárad kir. járásbíróság területén levő P. Lak község határában fekvő a p. laki 430. sz. tjkvben foglalt I. 48. hszzs. kertre, 144 sz. 11. sz. ház, udvartér és pajtára 464 frt kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1890. évi június hó 21-ik napján délelőtti 9 órakor P. Lak község házában megtartandó nyilvános árverésén a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozókat tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékat vagyis 46 frt 40 kr. készpénzben, avagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett arfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes érték-papírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a banatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt atszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságnál. Pécsen, 1890. évi márczius hó 26 ik napján.

Bogyay Pongrácz,
kir. törvénzéki bíró.

408.
1890. sz.**Hirdetmény.**

A „Pécsi Takarékpénztár részvénytársaság“ tulajdonához tartozó Pécsen, a Széchenyi téren levő 9. sz. emeletes háznak földszintén található ugyuevezett

„nemzeti söresarnok“

bérelti szerződése f. évi november hó 1-jével lejárván — annak 3 esetleg 6 évre ajánlati uton leendő újbéli bérbeadása az említett intézet Igazgatósága által elhatározottat.

Felhivatnak ennél fogve mindazok, kik eme söresarnokot kibérelni óhajtának, hogy ez iránti írásbeli zárt ajánlataikat 375 frt óvadéknak készpénzben, vagy óvadék képes érték-papírban leendő becsatolása mellett — f. évi június 20-ig — alább jegyzett igazgatóságnál benyujtani sziveskedjenek; — hol is a bérelti feltételek iránt naponkint délelőtt a hivatalos órák alatt maguknak tudomást szerezhetnek; — tentartván mégis az Igazgatóság a maga részére a jogot, hogy a beadandó ajánlatok közül belátása szerint szabadon választhasson, minek eredményéről az ajánlatot tévők f. évi július 1-ig értesítve lesznek; — a mikor is a szerződés az-al, kinek ajánlata az Igazgatóság által elfogadottat — megköttetni, — a többi tiszt. ajánlattevőknek pedig, a becsatolt óvadékok visszaadati fog.

Pécsen, 1890. május hó 11-én.

A „Pécsi Takarékpénztár“ Igazgatósága.

A LEGJOBB CZIGARETTA-PAPÍR.

Nem üres reklám, hanem a tudomány legelőkelőbb személyiségei által bebizonyult tény, hogy a

„LES DERNIÉRES CARTOUCHES“

zigaretta papír BRAUNSTEIN FRÉRES gyárából (Páris 65 Boulevard Exelman) a legkönyebb és legkötűnőbb.

A kereskedelemben előforduló különbféle jobb cigaretta-papiros előkelő tudósok által összehasonlító vegyelemzésnek alávetettek, úgy Dr. Pohl, a bécsi vegytani egyetem tanára, Dr. Liebermann tanár a budapesti alami vegytani állomás főnöke, újabb időben dr. Soyka Hygienie tanár a prágai német egyetemen és mindezen összehasonlító vegyelemzések mindenkor azon eredményt adták, hogy a BRAUNSTEIN FRÉRES cég cigaretta-papirosa a legfinomabb és legjobb.

Valódi csak azon papír, melynek etiquettejé mellékelt rajzhoz hasonló és BRAUNSTEIN FRÉRES céget viseli. Ezen cég cigarettapapír-jánál minden esomag annyi lapot tartalmaz, a mennyi az etiquettjén följegyezve van.

A gyár

BRAUNSTEIN FRÉRES

cég alatt Bécsben I. ker., Schottenring 25. sz. raktárt tart cigaretta-papírjai és cigaretta-hüvelyei clárusítására.

Valódi francia cigaretta-papírunk „Les dernieres Cartouches“, valamint valódi francia hüvelyek „Les dernieres Cartouches“ papírból, melynek minden doboza Braunstein Freres céget viseli, Pécsen ALT és BÖHM uraknál kapható

ELSŐ MAGYAR GAZDASÁGI GÉPGYÁR**RÉSZVÉNYTÁRSULAT**

Ezeliott: GROSZMANN és RAUSCHENBACH.

BUDAPESTEN, külső váczai-ut 7. szám,

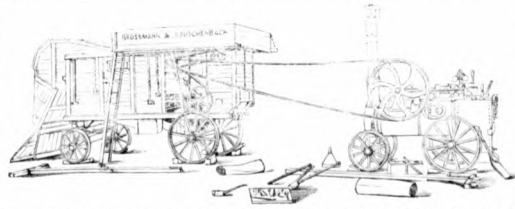
(lovonatu állomás, az oszt. magy államvasuti indóháztól 10 perc távolságban)

a legkedvezőbb föltételek mellett pontosan és olcsón szállit magyar készitményű mindennemű gazdasági gépeit, mint jarganyos eséplő-készleteket, gabonatorstakat s egyéb mezőgazdasági czikkeket és

gőzcsepplőgépeket.

Különösen ajánlja szab szeges rendszerű, legújabb szerkezetű s legpontosabb kivitelű gőzcsepplőgepeit

Teljes jótállás.

Legelőnyösebb berendezés.

3 1/2, 4 és 6 lóerejű mozcinyokhoz és mozcinyokkal.

Szénfűtésnél kell 200—250, 300—350 kg. szén (fa aránylag) 14 óra a.

Szalmafűtésnél kell 5—7, 5—7 kéve szalma 100 kicséplést követni.

Csésplési képesség 5—7000, 7—10000 középnyagságu kéve egy óra alatt.

A magoknak legkötelesebb kicséplése, kitévő tisztítása és osztályozása mellett.

Verelőczes gőzcsepplőgépek vasszerkezettel

6, 8, 10 lóerejű fa szén, szalmafűtésű mozcinyokhoz és mozcinyokkal.

A cs. és kir. kiz. szab.

Herzog Sándor gyárjai, Bécs, I., Graben, Bräunerstrasse 6.

szállítanak elismert legjobb minőségű

Mosógépeket,

(Síraköszeli és Poner szabadalmarzott)

facsarógépeket,

ruha-mángolókat,

vasalógépeket
sat.

Csatorna-zárakat,

önmozgású,

legjobb védelem

áradás ellen,

patkányok ellen,

csatorna ház ellen.

Meidinger-kályhákat

egy-szerű és díszes kialakításban.

szabályozható

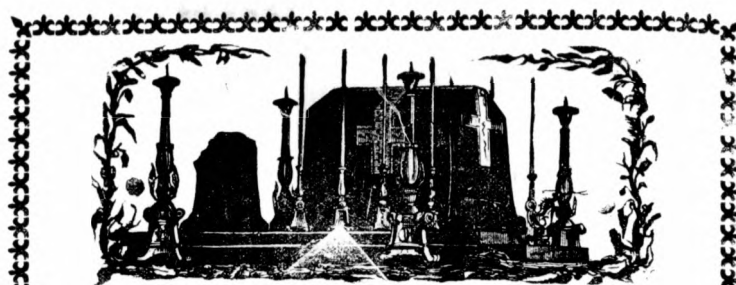
töltő-kályhákat,

Caloriferest,

Kőzponti fűtéseket,

szellőztető készülékeket.

Eladás jótállás mellett. — Képes árjegyzékek ingyen és bérmentve.

„CONCORDIA“

első pécsi temetkezési vállalat

Kis-tér 11-ik szám.

Van szerencsénk a nagyérdemű közönség tudomására hozni, miszerint a legváltozatosabb ravatalozások felállítására — temetések rendezésére, — úgy a halottak szállítására létesített üzletünket újabb átalakítások, — mindennemű igényeknek megfelelő felszerelések beszerzése, valamint tapintatos rendező alkalmazása tolytan jelenleg oly helyzetbe hoztuk, hogy minden osztályu temetkezéseket — úgy helyben mint a vidéken

a legnagyobb pontossággal s az eddiginél és minden temetkezési vállalatnál

sokkal díszesebben és olcsóbban

vagyunk képesek kiszolgáltatni.

Maradunk kiváló tisztelettel

„CONCORDIA“ első pécsi temetkezési vállalat tulajdonosai:
Tuma Venczel, Krisztián József, Schubársky János, Wranitsch György.

EKSZERÉSZ, ÓRÁS és LÁTSZERÉSZ

Schönwald Imre

PÉCSETT.

Műhely Király- (tő) utca 38.

Ó R Á K,

aranytárgyak és szemüvegek legjobban és pontosan javítottak.

Nagy választék a legcsinosabban készített **arany uri** és **női lánczokból.** Divatos tömör **karkötők, melltűk, brilláns, nemes opál, turkis, igazgyöngy, ametyst, koral** és **granat EKSZERÉK.** Legújabb divatu **arany-óralánczok, arany joujouk, sz. Mária emlények, kereszték, ezüst-karkötők, ezüst EVŐSZERÉK** és **disztárgyak stb.**

Ujdonságok, **ebédlő inga- és salon-órákból,** gyári árak szerint. Legjobb szerkezettű **ezüst, tulazománcz, arany, uri** és **női órák** dus választékban, pontosan kiszabályozva, több évi jótállás mellett eredeti gyári árakon.

8 napig járó és ütő inga-órák csinos szekrényben, 12 frtól feljebb. Pontossn járó **ébresztő órák** 3 frttól. **Ezüst horgony**

(Ancer **Rementoir órák** kettős fedéllel 12 frtól feljebb. **Színházi látesövek** 6 frttól feljebb. **Tábori és turista távcsovek** 8 frtól 150 frtig. **Nap ellen védő szemüvegek** 1 frttól 5 frtig. Mindennemű **legjobb szemüvegek** 1 frttól 20 frtig. — Minden **arany-, ezüst-tárgy** és **órák** a magy. kir. 10-félmjelző hivatal által vannak **megvizsgálva** és **bélyegezve.** Minden tárgyért írásbeli jótállást nyujtok.

